Otrdiena, 2014. gada 4. februāra

P7_TA(2014)0068

Migrantes bez personu apliecinošiem dokumentiem Eiropas Savienībā

Eiropas Parlamenta 2014. gada 4. februāra rezolūcija par migrantēm bez personu apliecinošiem dokumentiem Eiropas Savienībā (2013/2115(INI))

(2017/C 093/10)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā ANO Konvenciju par bērna tiesībām, jo īpaši tās 24. un 28. pantu,

— ņemot vērā 1979. gada ANO Konvenciju par jebkādas sieviešu diskriminācijas izskaušanu (*CEDAW*),

— ņemot vērā ANO ģenerālsekretāra 2013. gada 23. jūlija ziņojumu ANO Ģenerālajai asamblejai "Vardarbība pret migrējošām darba ņēmējām",

— ņemot vērā ANO Starptautiskā pakta par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām 12. pantu,

— ņemot vērā ANO Sieviešu diskriminācijas izskaušanas komitejas 2008. gada 5. decembra Vispārējo ieteikumu Nr. 26 par migrējošām darba ņēmējām,

— ņemot vērā ANO Starptautisko konvenciju par visu migrējošo darba ņēmēju un viņu ģimenes locekļu tiesību aizsardzību,

— ņemot vērā ANO Migrējošo darba ņēmēju komitejas Vispārējo komentāru Nr. 2 par migrējošo darba ņēmēju un viņu ģimenes locekļu tiesībām nenoregulētā situācijā,

— ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību konvenciju (ECTK),

— ņemot vērā Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu,

— ņemot vērā Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) Konvenciju par pienācīgu darbu mājsaimniecībās nodarbinātajām personām,

— ņemot vērā Eiropas Sociālās hartas 13. un 17. panta interpretāciju, ko sniegusi Eiropas Sociālo tiesību komiteja,

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 79., 153. un 168. pantu,

— ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, jo īpaši tās 1., 14., 31., 35. un 47. pantu,

— ņemot vērā dokumentu "Stokholmas programma – atvērta un droša Eiropa tās pilsoņu un viņu aizsardzības labā" ([1]),

— ņemot vērā Padomes 2002. gada 28. novembra Direktīvu 2002/90/EK, ar ko definē neatļautas ieceļošanas, tranzīta un uzturēšanās atbalstīšanu ([2]),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 18. jūnija Direktīvu 2009/52/EK, ar ko nosaka minimālos standartus sankcijām un pasākumiem pret darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu valstspiederīgos, kuri dalībvalstīs uzturas nelikumīgi ([3]),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīvu 2008/115/EK par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi ([4]),

([1]) OV C 115, 4.5.2010., 1. lpp.
([2]) OV L 328, 5.12.2002., 17. lpp.
([3]) OV L 168, 30.6.2009., 24. lpp.
([4]) OV L 348, 24.12.2008., 98. lpp.

Otrdiena, 2014. gada 4. februāra

— ņemot vērā Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/81/EK par uzturēšanās atļaujām, kas izdotas tādiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri ir cilvēku tirdzniecības upuri vai bijuši iesaistīti darbībās, kas veicina nelegālo imigrāciju, kuri sadarbojas ar kompetentajām iestādēm ([1]),

— ņemot vērā ES Pamattiesību aģentūras 2011. gada ziņojumu "Migrantu pamattiesības, atrodoties nenoregulētā situācijā Eiropas Savienībā",

— ņemot vērā ES Pamattiesību aģentūras 2012. gada vadlīnijas "Nenoregulētā situācijā esošu migrantu aizturēšana — pamattiesību apsvērumi",

— ņemot vērā Eiropas pētniecības projektu *Clandestino* un projektu par darbinieku bez personu apliecinošiem dokumentiem pārejām, kurus finansēja Komisija saskaņā ar Sesto pamatprogrammu pētniecībai un tehnoloģiju attīstībai,

— ņemot vērā Komisijas 2013. gada 17. jūnija paziņojumu "Ceturtais gada pārskats par imigrāciju un patvērumu (2012. gads)" (COM(2013)0422),

— ņemot vērā 2011. gada 8. marta rezolūciju par nevienlīdzības samazināšanu veselības jomā ES ([2]),

— ņemot vērā 2013. gada 4. jūlija rezolūciju par krīzes ietekmi uz aprūpes pieejamību mazāk aizsargātu iedzīvotāju grupām ([3]),

— ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,

— ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinumu (A7-0001/2014),

A. tā kā ar jēdzienu "migrants bez personu apliecinošiem dokumentiem" apzīmē trešās valsts valstspiederīgo, kura atrašanās dalībvalsts teritorijā neatbilst vai vairs neatbilst ieceļošanas nosacījumiem, kas noteikti Šengenas Robežu kodeksa 5. pantā, vai arī citiem ieceļošanas, uzturēšanās vai pastāvīgas uzturēšanās nosacījumiem šajā dalībvalstī un, kuru atklājot, imigrācijas iestādes pieņemtu lēmumu par atgriešanu vai veiktu izraidīšanu ([4]);

B. tā kā sarežģītie apstākļi, ko radījuši kari un saasinājušas pasaules līmeņa humānās krīzes, veicina tādu bēgļu plūsmas pieaugumu, kuru vidū ir arī liels skaits sieviešu un bērnu bez personu apliecinošiem dokumentiem;

C. tā kā dalībvalstīm ir tiesības lemt par savu imigrācijas politiku; tā kā tomēr saskaņā ar ES un starptautiskajiem tiesību aktiem, kas dalībvalstīm ir saistoši, ir jāaizsargā un jānodrošina imigrantu pamattiesības;

D. tā kā migrantiem bez personu apliecinošiem dokumentiem bieži trūkst finanšu resursu, kādēļ pastāv risks, ka viņi varētu ciest no nepietiekama uztura un veselības stāvokļa pasliktināšanās, un kas nozīmē, ka tiem ir jāmeklē nepieņemami risinājumi, lai nodrošinātu iztikas līdzekļus; turklāt tā kā migrantēm bez personu apliecinošiem dokumentiem bieži ir bērni, par kuriem viņām jārūpējas, kas ir papildu pamudinājums meklēt iespējamus veidus, kā nodrošināt iztikas līdzekļus un izdzīvot;

E. tā kā migrantiem bez personu apliecinošiem dokumentiem sakarā ar viņu juridisko statusu bieži nav iespējams saņemt pienācīgu mājokli, veselības aprūpes pamatpakalpojumus un neatliekamās medicīniskās palīdzības pakalpojumus, kā arī izglītību; tā kā viņu juridiskais statuss, proti, personu apliecinošu dokumentu neesība, nozīmē, ka viņi nav aizsargāti pret izmantošanu darbavietā vai pret fizisku un garīgu vardarbību; tā kā minētais juridiskais statuss neļauj viņiem griezties tiesu iestādēs;

F. tā kā migrantes bez personu apliecinošiem dokumentiem un viņu apgādībā esošās personas ir jo īpaši neaizsargātas pret risku, ko rada to juridiskais statuss, jo salīdzinājumā ar vīriešiem ir daudz lielāka iespēja, ka pret viņām varētu tikt veikta fiziska, seksuāla un garīga vardarbība un viņas varētu saskarties ar sliktiem darba apstākļiem, izmantošanu darbavietā un dubultu diskrimināciju rases un dzimuma dēļ;

([1]) OV L 261, 6.8.2004., 19. lpp.
([2]) OV C 199 E, 7.7.2012., 25. lpp.
([3]) Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0328.
([4]) Direktīvas 2008/115/EK 3. pants.

G. tā kā migrantes bez personu apliecinošiem dokumentiem var būt īpaši neaizsargātas pret cilvēku tirgotājiem un var attiecīgi kļūt par cilvēku tirdzniecības upuriem;

H. tā kā migrantiem bez personu apliecinošiem dokumentiem ir ierobežotas iespējas saņemt sociālo mājokli un viņi joprojām ir atkarīgi no privāto mājokļu tirgus; tā kā migrantēm bez personu apliecinošiem dokumentiem draud lielāks risks, ka privāto mājokļu saimnieki varētu veikt fizisku vai seksuālu vardarbību;

I. tā kā migrantēm bez personu apliecinošiem dokumentiem draud lielāks risks tikt pakļautām vardarbībai un izmantošanai, ieskaitot seksuālu izmantošanu, kā arī vispār kļūt par seksuālas izmantošanas un cilvēku tirdzniecības upuriem; tā kā, lai varētu uzturēties valsts pārvaldītā sieviešu patversmē, ir nepieciešams likumīgs personas identitāti apliecinošs dokuments vai uzturēšanās atļauja un tā kā cietušajām tādējādi nav citas izvēles, kā samierināties ar vardarbīgo situāciju vai pārcelties uz dzīvi uz ielas; tā kā migrantes riskē tikt piespiedu kārtā izraidītas, ja sazināsies ar policiju;

J. tā kā ar dzimumu saistīti stereotipi ir dziļāk iesakņojušies imigrantu kopienās un migrantes daudz biežāk cieš no dažādu veidu vardarbības, kas vērsta pret sievietēm, jo īpaši piespiedu laulībām, sieviešu dzimumorgānu kropļošanas, t. s. goda aizstāvēšanas noziegumiem, sliktas izturēšanās ciešās attiecībās, seksuālas uzmākšanās darbavietā un pat cilvēku tirdzniecības un seksuālas izmantošanas;

K. tā kā dalībvalstīs ir ļoti atšķirīgs to veselības aprūpes pakalpojumu pieejamības līmenis, kuri tiek nodrošināti nelikumīgajiem migrantiem, kā arī dažādi nosacījumi, ko tās piemēro veselības aprūpes pakalpojumu sniedzējiem attiecībā uz ziņošanu par migrantiem bez personu apliecinošiem dokumentiem vai citām attiecīgām darbībām;

L. tā kā sievietēm bez personu apliecinošiem dokumentiem visā viņu dzīves laikā steidzama vajadzība pēc veselības aprūpes rada nesamērīgi augstu risku saņemt ārkārtīgi lielus rēķinus par stacionāro aprūpi valstīs, kur viņas nav tiesīgas saņemt subsidēto aprūpi; tā kā bailes saņemt šādus rēķinus izraisa to, ka daudzas sievietes bez personu apliecinošiem dokumentiem dzemdē mājās bez medicīniskā atbalsta;

M. tā kā, ņemot vērā prasību par personas identitātes apliecināšanu, kā arī augsto ārstēšanas cenu un bailes tikt atklātiem vai paziņotiem iestādēm, iespējas saņemt galvenos veselības aprūpes pamatpakalpojumus, piemēram, neatliekamo medicīnisko palīdzību, migrantiem bez personu apliecinošiem dokumentiem ir ārkārtīgi ierobežotas vai tādu nav vispār; tā kā riskam jo īpaši ir pakļautas migrantes bez personu apliecinošiem dokumentiem, jo viņas nesaņem ar dzimumu saistītu aprūpi, piemēram, pirmsdzemdību, dzemdību un pēcdzemdību aprūpi; tā kā vairāki migranti bez personu apliecinošiem dokumentiem nav pat informēti par savām tiesībām uz veselības aprūpi to galamērķa valstī;

N. tā kā bailes tikt atklātām un paziņotām iestādēm ļoti lielā mērā attur migrantes bez personu apliecinošiem dokumentiem no vēršanās pēc palīdzības vardarbīgās situācijās, tostarp arī no vēršanās pie NVO, kas specializējušās juridisko konsultāciju sniegšanā imigrantiem; tā kā tāpēc šīm migrantēm ir pilnībā liegta iespēja saņemt informāciju par savām tiesībām un šo tiesību aizsardzību; tā kā šo pašu iemeslu dēļ pilsoniskās sabiedrības organizācijām ir grūti piedāvāt palīdzību un atbalstu;

O. tā kā prostitūcijas tirgi un nozare Eiropā savā ziņā var darboties migranšu un meiteņu neaizsargātības dēļ un tā kā daudzas sievietes, kuras nodarbojas ar prostitūciju, ir bez personu apliecinošiem dokumentiem, kas pastiprina ļaunprātīgo izturēšanos un neaizsargātību, kuras raksturīgas prostitūcijai;

P. tā kā bērniem, kas nāk no ģimenēm, kuras veido migranti bez personu apliecinošiem dokumentiem, tostarp meitenēm, ir liegta iespēja iet skolā saistībā ar bailēm tikt atklātiem un nespēju iesniegt oficiālos dokumentus, kas nepieciešami reģistrācijai skolā; tā kā pusaudzes bez personu apliecinošiem dokumentiem saskaras ar nopietniem šķēršļiem iegūt vidusskolas/augstāko izglītību un saņemt apmācību;

Q. tā kā arvien lielāks pieprasījums pēc darbiniekiem mājsaimniecības darbu un aprūpes nozarē piesaista arvien lielāku skaitu migranšu, kuru vidū daudzas ir bez personu apliecinošiem dokumentiem; tā kā šajā nozarē strādājošās sievietes bez personu apliecinošiem dokumentiem ir vismazāk aizsargātas pret zemu atalgojumu, garīgo vardarbību, algas neizmaksāšanu, pases atņemšanu un dažreiz pat fizisku vardarbību, ko veic viņu darba devēji; tā kā ir maz ticams, ka sievietes bez personu apliecinošiem dokumentiem vērsīsies tiesā, lai saņemtu tiesisko aizsardzību;

R. tā kā strādājošām migrantēm bez personu apliecinošiem dokumentiem viņu ekonomiskās un sociālās nošķirtības dēļ, savu pamattiesību nezināšanas dēļ un dēļ bailēm tikt izraidītām piespiedu kārtā tikpat kā nav iespēju pieprasīt taisnīgus darba apstākļus vai taisnīgu atalgojumu;

Otrdiena, 2014. gada 4. februāra

S. tā kā migrantu bez personu apliecinošiem dokumentiem juridiskais stāvoklis ir neskaidrs ([1]);

T. tā kā migrantes bez personu apliecinošiem dokumentiem ir jo īpaši neaizsargātas pret fizisku, garīgu un seksuālu vardarbību aizturēšanas laikā un aizturēšanas iestādēs,

Ieteikumi

1. atgādina, ka starptautiskās organizācijas, piemēram, Eiropas Padomes Parlamentārā asambleja, ir vairākkārt uzsvērušas nepieciešamību aizsargāt migrantu bez personu apliecinošiem dokumentiem pamattiesības un tas ir arī vairākkārt uzsvērts ANO starptautiskajos cilvēktiesību instrumentos un ES tiesību aktos; šajā saistībā atgādina par Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu, kurā noteikts aizliegums diskriminēt seksuālās orientācijas, dzimuma identitātes, migranta vai bēgļa, vai cita statusa dēļ;

2. norāda, ka dalībvalstis ir kopīgi atbildīgas par imigrācijas politiku un migrantu plūsmām;

3. uzsver, ka imigranti, kas ir lesbietes, biseksuāļi vai transseksuāļi bez juridiski derīgiem dokumentiem, cieš no divkāršas diskriminācijas un to neaizsargātība, esot ārvalstniekiem bez personu apliecinošiem dokumentiem, padara viņu sarežģīto situāciju vēl ļaunāku;

4. uzsver, ka imigrācija ir ļoti aktuāla problēma un ir nepieciešama vienota migrācijas politikas tiesiskā sistēma, ar ko aizsargāt migrantus un iespējamos upurus, jo īpaši sievietes un bērnus, kuri ir neaizsargāti pret dažādu veidu organizēto noziedzību saistībā ar migrāciju un cilvēku tirdzniecību;

5. nosoda faktu, ka daudzas migrantes savā izcelsmes valstī tiek maldinātas ar solījumiem par darba līgumiem attīstītajās valstīs un dažas no viņām pat tiek nolaupītas seksuālai izmantošanai, pie kā vainojami organizētās noziedzības un cilvēku tirdzniecības tīkli; aicina dalībvalstis, lai tās pastiprina centienus apkarot šo vardarbīgo un necilvēcīgo praksi;

6. aicina dalībvalstis nolūkā samazināt izmantošanas vai vardarbības risku piemērot direktīvu tā, lai migrantiem bez personu apliecinošiem dokumentiem netiktu samazinātas iespējas īrēt mājokli brīvajā tirgū;

7. atgādina par ECTK 8. pantu attiecībā uz personas fizisko integritāti, tāpēc aicina dalībvalstis attiecībā uz tiem migrantiem bez personu apliecinošiem dokumentiem, kas ir visneaizsargātākie, nepiemērot prasību par nepieciešamību uzrādīt dokumentus, lai varētu uzturēties valsts pārvaldītā patversmē, jo īpaši ņemot vērā īpašās vajadzības, kādas ir grūtniecēm un sievietēm ar maziem bērniem vai sievietēm, kas rūpējas par citiem cilvēkiem;

8. pieprasa, lai tiktu ņemts vērā, ka personas, kam ir īpašas vajadzības, ir īpaši neaizsargātas, tie ir, piemēram, bērni un pusaudži, gados vecie cilvēki, invalīdi, analfabēti, minoritāšu pārstāvji, imigranti, kas savā izcelsmes valstī tiek vajāti uzskatu, seksuālās orientācijas, fizisko īpatnību u. c. iemeslu dēļ, un sievietes, kas cietušas no vardarbības saistībā ar dzimumu;

9. norāda, ka tiesības uz veselības aprūpi ir cilvēka pamattiesības, un tāpēc aicina dalībvalstis atsaistīt veselības politiku no imigrācijas kontroles un šā iemesla dēļ atturēties no tādas prasības piemērošanas, saskaņā ar kuru veselības aprūpes speciālistiem ir pienākums ziņot par migrantiem bez personu apliecinošiem dokumentiem; arī mudina dalībvalstis nodrošināt atbilstošu aprūpi un palīdzību, pamatojoties uz īpašām vajadzībām, kas saistītas ar dzimumu; tāpat arī aicina dalībvalstis ierēdņiem, kas risina ar migrantēm bez personu apliecinošiem dokumentiem saistītas problēmas, sniegt īpašu apmācību par jautājumiem saistībā ar dzimumu un atturēties no prasības, saskaņā ar kuru skolām ir jāziņo par bērniem, kam nav personu apliecinošu dokumentu;

10. mudina dalībvalstis sniegt pienācīgu psiholoģisko, veselības aprūpes un juridisko palīdzību sievietēm bez personu apliecinošiem dokumentiem;

([1]) Tā ir situācija, kad migrantu bez personu apliecinošiem dokumentiem ir aizturējusi un identificējusi imigrācijas iestāde, un izdevusi lēmumu par izraidīšanu, kura izpilde ir atlikta, taču šim migrantam nav dokumenta, kas apliecinātu, ka izraidīšanas lēmuma izpilde ir atlikta.

11. atgādina, ka tiesības, kas noteiktas direktīvā, nav atkarīgas no cietušā uzturēšanās statusa ([1]); tādēļ stingri aicina dalībvalstis atsaistīt no imigrācijas kontroles to apsūdzību izmeklēšanu, kas attiecas uz vardarbību pret migrantēm bez personu apliecinošiem dokumentiem, lai cietušās personas varētu droši ziņot par noziegumiem;

12. pauž nosodījumu par jebkāda veida vardarbību, cilvēku tirdzniecību, ļaunprātīgu izmantošanu un diskrimināciju pret sievietēm, kuras dzīvo bez personu apliecinošiem dokumentiem; uzsver, ka ir nepieciešama piekļuve palīdzībai šādās situācijās, nebaidoties, ka tā rezultātā tiks veikti pasākumi uzturēšanās pārtraukšanai attiecīgajā dalībvalstī;

13. pieprasa īstenot Starptautiskās Darba organizācijas (ILO) konvenciju Nr. 29 par piespiedu darbu; pieprasa vērst uzmanību uz tādā piespiedu darbā iesaistīto sieviešu īpašo situāciju, kas ietver ne tikai piespiedu prostitūciju, bet arī citu veidu piespiedu darbu, tostarp darbu mājsaimniecībās, un aizsargāt migrantes, kuras dzīvo bez personu apliecinošiem dokumentiem;

14. aicina dalībvalstis veikt nepieciešamos pasākumus, lai novērstu prostitūcijas un piespiedu darba izplatīšanos migrantu vidū;

15. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka direktīvas 6. pantā minētie drošības pasākumi tiek pareizi īstenoti, kas nozīmē, ka dalībvalstīm ir jānodrošina mehānismi, ar kuru palīdzību migrējošie darba ņēmēji var iesniegt prasību pret darba devēju par neizmaksātu atalgojumu; aicina dalībvalstis, NVO un visas pārējās pilsoniskās sabiedrības organizācijas, kuru darbs ir saistīts ar migrantiem bez personu apliecinošiem dokumentiem, īstenot informētības palielināšanas kampaņas, ar kurām šādiem migrantiem tiktu sniegta informācija par viņu tiesībām;

16. aicina dalībvalstis izbeigt diskriminācijas praksi, cīnīties pret nedeklarētu darbu un ekspluatāciju, tostarp ar darba inspekciju palīdzību, un nodrošināt piekļuvi veselības pamatpakalpojumiem;

17. aicina dalībvalstis noteikt piemērotus apmācību kursus policijas spēkiem un citiem valsts dienestiem, kam varētu būt jāsaskaras ar migrantēm bez personu apliecinošiem dokumentiem saistībā ar vardarbību dzimuma dēļ un seksuālo izmantošanu, no kā viņas varētu ciest;

18. cieši iesaka, lai Komisija, nākotnē pārskatot direktīvu, ievieš iespēju izveidot mehānismus, ar kuru palīdzību nelikumīgie migranti varētu iesniegt anonīmu oficiālu sūdzību par vardarbīgu darba devēju;

19. mudina visas dalībvalstis ratificēt Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu (Stambulas Konvenciju) un pareizi piemērot tās noteikumus, jo īpaši 59. pantu, kurā skaidri noteikts, ka pusēm ir jāveic pasākumi, kas nepieciešami izraidīšanas procedūras pārtraukšanai, un/vai laulības šķiršanas gadījumā jāpiešķir autonoma uzturēšanās atļauja tām migrantēm, kuru uzturēšanās statuss bijis atkarīgs no laulātā;

20. iesaka dalībvalstīm meklēt veidus, kā atzīt tā darba vērtību, ko dara sievietes, kuras sniedz vērtīgus pakalpojumus un palīdz nodrošināt uzņēmējvalsts sabiedrības funkcionēšanu;

21. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka visām migrantēm, tostarp migrantēm bez personu apliecinošiem dokumentiem, kas cietušas no ļaunprātīgas izturēšanās un vardarbības, kas saistīta ar dzimumu, tiktu nodrošināta aizsardzība un atbalsts un tiktu apsvērti īpaši apstākļi, kuru dēļ viņām, pamatojoties uz humāniem apsvērumiem, varētu piešķirt patvērumu vai pastāvīgas uzturēšanās atļauju, tostarp arī migrantēm, kas izmantotas prostitūcijas nozarē;

22. aicina dalībvalstis pilnībā īstenot direktīvu un izdot apliecinājumu par izraidīšanas atlikšanu, kā tas ir noteikts minētajā direktīvā, lai izvairītos no situācijas, kad personas juridiskais stāvoklis ir neskaidrs;

23. uzsver, ka, lai varētu izstrādāt un pārvaldīt saskaņotu publisko politiku, ir svarīgi vākt datus par konkrētu pieredzi, ar ko saskārušās sievietes bez personu apliecinošiem dokumentiem, un cieši uzsver, ka ir vajadzīgi ticami, precīzi, savlaicīgi un salīdzināmi dati par sieviešu bez personu apliecinošiem dokumentiem neaizsargātību, kas saistīta ar dzimumu, un viņu nespēju piekļūt tiesu iestādēm un pakalpojumiem Eiropas Savienībā;

24. aicina Komisiju, lai tā, veicot Direktīvas izvērtēšanu, pārskatītu šo direktīvu, nostiprinot aizturēto migrantu pamattiesību aizsardzību;

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2012/29/ES, ar ko nosaka noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālos standartus, 10. apsvērums.

Otrdiena, 2014. gada 4. februāra

25. uzsver, ka imigrācijas represīvo virzienu atklāšanas aspekti nevienā brīdī nedrīkst aizskart cilvēka cieņu un apdraudēt pamattiesību īstenošanu vai pieļaut, ka sievietes nonāk vidē, kurā ir palielināts vardarbības un ļaunprātīgas izturēšanās risks; šā iemesla dēļ aicina Komisiju izdarīt grozījumus direktīvā, lai nodrošinātu, ka tiek ievērotas nenoregulēta statusa migrantu, jo īpaši grūtnieču un bērnu, cilvēktiesības;

26. atgādina, ka saskaņā ar direktīvu dalībvalstīm ir pienākums nodrošināt, ka pret trešo valstu valstspiederīgajiem, kas atrodas aizturēšanas iestādēs, tiek izrādīta "humāna un cieņpilna attieksme", pilnīgi ievērojot aizturētās personas cilvēka pamattiesības; pauž nožēlu saistībā ar ziņojumiem par vardarbību pret sievietēm aizturēšanas iestādēs; šajā saistībā aicina dalībvalstis izmeklēt visas sūdzības par fizisku vardarbību, kas vērsta pret aizturētajām personām;

27. mudina dalībvalstis ņemt vērā ikvienu pazīmi, kas liecina, ka migrantes bez personu apliecinošiem dokumentiem tiek apspiestas vai cieš no necilvēcīgas izturēšanās;

28. aicina dalībvalstis nostiprināt sadarbību ar NVO un pilsoniskās sabiedrības organizācijām, kas strādā šajā jomā, lai rastu alternatīvas aizturēšanas iestādēm, un strādāt, lai nodrošinātu, ka migrantēm bez personu apliecinošiem dokumentiem nav jābaidās sadarboties ar cilvēkiem, kuriem viņām būtu jāsniedz atbalsts;

29. mudina Komisiju nodrošināt, lai ANO Konvencijā par bērna tiesībām (*UNCRC*) noteiktie standarti joprojām veidotu pamatu jebkurai darbībai bērnu tiesību jomā, un tāpēc aicina dalībvalstis pilnīgi un steidzami pārtraukt bērnu turēšanu apcietinājumā viņu imigrācijas statusa dēļ, aizsargāt bērnus pret vardarbību migrācijas politikas un procedūru ietvaros un pieņemt alternatīvas aizturēšanai, kuras ļautu bērniem palikt kopā ar ģimenes locekļiem un/vai aizbildņiem;

30. aicina Komisiju un dalībvalstis, izmantojot pastiprinātu un integrētu pētījumu, likvidēt trūkumus informācijā attiecībā uz ticamiem datiem un esošajām zināšanām par to, cik daudz personu Eiropā ir bez personu apliecinošiem dokumentiem un kādā situācijā šīs personas atrodas, pastiprināti vērst Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonda (*Eurofound*) uzmanību uz to sieviešu situāciju, kuras dzīvo bez personu apliecinošiem dokumentiem, un vairāk ņemt vērā šīs sievietes, īstenojot stratēģijas "Eiropa 2020" iekļaušanas mērķus;

31. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt ES līmeņa informētības palielināšanas kampaņu ar mērķi izglītot migrantes bez personu apliecinošiem dokumentiem par viņu tiesībām;

32. lai novērstu migrāciju, nodrošinot palīdzību attīstības jomā migrantu izcelsmes valstī, aicina pievērst īpašu uzmanību sieviešu situācijai, izglītošanai un tiesībām;

33. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt sievietēm, kuras dzīvo bez personu apliecinošiem dokumentiem, pietiekami daudz sieviešu dzimuma kontaktpersonu, aprūpes darbinieku, kompetento personu, ierēdņu un ekspertu; aicina veikt šos pasākumus aiz cieņas pret citām reliģijām un kultūrām un nepieciešamības novērst diskrimināciju;

o

o o

34. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.